

22-05-2014

22-05-2014

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

23. Povrv-7562/12

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
P R E S U D A

U ime Republike Hrvatske, Trgovački sud u Zagrebu, po sūcu Romini Markovinović, u pravnoj stvari tužitelja VODOOPSKRBA I ODVODNJA d.o.o. Zagreb, Folnegovićeve 1, OIB: 83416546499 kojeg zastupa punomoćnik Damir Galetović i Đurđica Filipčić, odvjetnici iz OD Galetović i Galetović, Zagreb, Palmotićeve 3, protiv tuženika COLOSSEUM d.o.o. Zagreb, Vlaška 75 a, OIB: 55152439360, radi isplate novčane tražbine u iznosu od 6.253,07 kn, nakon javne glavne rasprave zaključene 22. travnja 2014.g., u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja i odsutnosti tuženika, 22.svibnja 2014.g. objavljene presude

presudio je

- I Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javne bilježnice Ilinke Lisonek iz Zagreba, broj Ovr-2387/12 od 04. travnja 2012.g. u dijelu kojim je tuženiku naloženo da plati tužitelju novčanu tražbinu u iznosu od 6.253,07 kn sa zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, a koja kamata teče na iznos od 133,79 kn od 01.10.2010.g. do isplate, na iznos od 20,65 kn od 01.11.2010.g. do isplate, na iznos od 230,76 kn od 01.12.2010.g. do isplate, na iznos od 1.845,46 kn od 25.10.2010.g. do isplate, na iznos od 2.467,33 kn od 22.11.2010.g. do isplate, na iznos od 631,18 kn od 25.10.2010.g. do isplate, te na iznos od 923,90 kn od 05.03.2012.g. do isplate te da mu nadoknadi troškove ovršnog postupka u iznosu od 1.562,50 kn, sve u roku osam dana.
- II Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javne bilježnice Ilinke Lisonek iz Zagreba, broj Ovr-2387/12 od 04. travnja 2012.g. u dijelu kojim je tuženiku naloženo nadoknaditi tužitelju zatezne kamate na iznos od 923,90 kn od 22.11.2010.g. do 05.03.2012.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, te za troškove ovršnog postupka u iznosu od 75,00 kn, te se tužbeni zahtjev u tom dijelu odbija.
- III Nalaže se tuženiku da nadoknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 2.643,75 kn u roku od osam dana.

Obrazloženje

Na prijedlog tužitelja, javna bilježnica Ilinka Lisonek iz Zagreba izdala je rješenje o ovrsi broj Ovr-2387/12 od 04. travnja 2012.g. kojim je tuženiku naloženo da tužitelju plati iznos od 6.253,07 kn zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom te da mu nadoknadi trošak ovršnog postupka u iznosu od 1.325,00 kn.

Protiv rješenja o ovrši tuženik je pravodobno izjavio prigovor pa je Općinski građanski sud u Zagrebu rješenje o ovrši stavio izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha, ukinuo provedene radnje i odlučio da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, te predmet ustupio ovom sudu kao stvarno i mjesno nadležnom za postupanje u ovoj pravnoj stvari.

U tijeku postupka, nastavljenog po pravilima parničnog postupka, tužitelj je naveo da je provedena podjela društva Zagrebački holding d.o.o.- odvajanje s osnivanjem novog društva Vodoopskrba i odvodnja d.o.o. Zagreb, Folnegovčeva 1.-osnovano podjelom (Tt-13/25473 od 08.11.2013.-uvid u registar). Konkretno to znači: prenose se potraživanja poduzeća, kupaca, države i drugih institucija, zaposlenika i članova poduzetnika, ostala potraživanja i potraživanja po osnovi prodaje na kredit. Dakle podjelom društva Zagrebački holding d.o.o. dijelovi imovine, potraživanja, prava i obveze društva prenose se na Vodoopskrbu i odvodnju d.o.o. Zagreb, uz sveopće pravno sljedništvo, sukladno čemu svi dijelovi imovine koja se prenosi, uključujući i obveze i pravne odnose društva prelaze na navedeno društvo, dakle nesporno je pravno sljedništvo.

Tuženik, u prigovoru i tijekom postupka, ističe prigovor zastare te navodi da su svi računi prema tužitelju plaćeni te nadalje navodi da je gospodin Robert Bača bio vlasnik objekta u Soblinečka 75 te smatra da je isti u obvezi plaćanja vode. Ističe da je u dogovoru s tužiteljem pribavio novi vodomjer, međutim teretilo ga se za potraživanje po vodomjeru g. Roberta Bače. Također ističe da iako su potraživanja tužitelja iz 2010.g. da isti zatvaraju potraživanje iz 2007.g.

Tužitelj tijekom postupka navodi da nije točno da je nastupila zastara potraživanja jer se radi o zastarnom roku od 3 godine te da tuženik nije dokazao da je potraživanje prema tužitelju podmireno. Navodi da je korisnik upravo tuženi koji je u posjedu predmetne nekretnine, da je zaprimio račune te da iste nije niti vratio niti im je prigovarao.

U tijeku dokaznog postupka sud je izveo dokaze uvidom u dokumentaciju u spisu, te je ocjenjujući rezultate provedenih dokaza sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/94, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13; dalje: ZPP), tužbeni zahtjev utvrdio osnovanim u cijelosti osim u dijelu koji se odnosi na zahtjev za isplatom procesne kamate te troškove ovršnog postupka.

Uvidom u izvadak iz ovjerenjenih poslovnih knjiga tužitelja (list 3 i 4 spisa), te ovaj je sud utvrdio da je tuženik evidentiran kao korisnik usluge na adresama Zagreb, Vončinina 2 i Soblinec, Soblinečka 75.

Sud nalazi temeljem takvog činjeničnog osnova da predmetni prijepor treba raspraviti u kontekstu odnosnih odredbi Zakona o komunalnom gospodarstvu (Narodne novine broj 26/03, 82/04, 110/04, 178/04, 38/09 i 79/09, dalje ZKG)) koje uređuju obvezu plaćanja komunalne naknade kao i odredbi Općih i tehničkih uvjeta za opskrbu vodom i uslugama odvodnje otpadnih voda ("Službeni glasnik Grada Zagreba, br. 10/2006, dalje Opći uvjeti).

U postupku izvođenja dokaza sud je sukladno čl. 220. ZPP-a dokazivanjem po predloženim dokazima obuhvatio činjenice važne za donošenje odluke te je tako izveo dokaze izvršenjem uvida (čitanjem) u isprave i podneske koji prileže spisu.

Odredbom Čl. 20. st. 5. i čl. 22. st. 2. ZKG-a propisano je da cijenu komunalne usluge plaća isporučitelju vlasnik i korisnik nekretnine, dočim je čl. 22. st. 6. ZKG-a određeno da je obveznik plaćanja komunalne naknade (fizička ili pravna osoba) dužan u roku od 15 dana od dana nastanka obveze ili promjene osobe obveznika, istu prijaviti upravnom tijelu nadležnom za komunalno gospodarstvo jedinice lokalne samouprave na čijem se području nalazi nekretnina. Budući tuženik nije predao pismenu odjavu (on takvu tvrdnju nije niti iznio) kojom bi sukladno pozitivnim propisima, uredno i valjano otkazao korištenje prijeporne komunalne usluge – opskrbe vodom, u obvezi je plaćanja te komunalne usluge koja mu je utvrđeno isporučena budući nije reklamirao ispostavljene račune (koju tvrdnju također nije niti iznio).

Svaka stranka treba dokazivati istinitost svojih tvrdnji o postojanju činjenica, na kojima zasniva svoje zahtjeve i prigovore (čl. 7. st.1. i čl. 219. st. 1.) a što određuje na teret dokazivanja odlučnih činjenica.

Temeljem čl. 221 a. ZPP-a pak, sud ako na temelju izvedenih dokaza (čl. 8. ZPP-a) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

Tijekom postupka tužitelj je iznio činjenice i dostavio dokumentaciju kojom dokazuje svoje tvrdnje dok tuženik nije ničim doveo u sumnju osnovanost i visinu utuženog potraživanja. Nakon podnošenja neodređenog prigovora u odnosu na korisnika nekretnine, tuženik u daljnjem tijeku postupka nije iznosio činjenice niti predlagao dokaze, a niti se očitovao ili osporio činjenične navode i dokaze koje je dostavio tužitelj.

Naime, prigovorom je tuženik istaknuo kako je tražbina tužitelja utužena u ovome predmetu podmirena. Ovakav prigovor u svojoj suštini znači priznanje kako je tražbina tužitelja bila osnovana i postojala, ali i isticanje da je tražbina prestala uslijed ispunjenja što je pravno izraženo odredbom čl. 161. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne Novine 35/05, 41/08, dalje ZOO). Teret dokaza utvrđenja činjenice da je tuženik podmirio obvezu leži na tuženiku. Obzirom da tuženik tijekom postupka nije dostavio dokumentaciju iz koje bi bilo razvidno da je obveza podmirena, a teret dokaza leži na tuženiku, primjenom odredbe čl. 221.a. ZPP-a, sud je ovu činjenicu ocijenio kao nedokazanu, pa time i prigovor tuženika neosnovan.

Tuženikov prigovor zastare sud je također našao neosnovanim u cijelosti. Naime, u predmetnom slučaju primjenjuje se trogodišnji zastarni rok iz odredbe čl. 228. Zakona o obveznim odnosima («Narodne Novine», broj: 35/05, 41/08 dalje: ZOO) u kojem zastarijevaju međusobne tražbine iz ugovora o prometu roba i usluga.

Zastara nastupa kad protekne zakonom određeno vrijeme u kojem je vjerovnik mogao zahtijevati ispunjenje obveze (čl. 214. st. 2. ZOO-a). Zastarijevanje počinje teći prvog dana poslije dana kad je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano (čl. 215. ZOO-a), a zastara nastupa kad istekne posljednji dan zakonom određenog vremena (čl. 216. ZOO-a).

Slijedom navedenog, s obzirom da je postupak pokrenut prijedlogom za ovrhu dana 05.03.2012. g. proizlazi da je pokrenut prije isteka trogodišnjeg zastarnog roka, te da je tuženikov prigovor zastare neosnovan budući je tuženikova obveza plaćanja iznosa od 133,79 kn dospjela dana 01.10.2010.g, iznosa od 20,65 kn dana 01.11.2010.g, iznosa od 230,76 kn dana 01.12.2010.g, iznosa od 1.845,46 kn dana 25.10.2010.g, iznosa od 2.467,33 kn dana 22.11.2010.g, kao i isplata iznosa od 631,18 kn dana 25.10.2010.g.

Stoga ovaj sud zaključuje da tuženik ima status potrošača i obveznika plaćanja komunalne usluge u utuženom razdoblju te je dužan namiriti pružene usluge za sve vrijeme dok ne dostavi dokumentaciju kojom dokazuje prijavu promjene.

Slijedom navedenog, ovaj sud je našao tužbeni zahtjev osnovanim, pa je na temelju odredbe članka 9. st. 3. Općih uvjeta i čl. 376. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05 i 41/08), presudio kao u toč. I izreke presude.

Odredbom čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 35/05 i 41/08, dalje: ZOO) propisano da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate jer prema odredbi čl. 183. ZOO-a dužnik dolazi u zakašnjenje kad ne ispunji obvezu u roku određenom za ispunjenje, što znači da pada u zakašnjenje prvi dan nakon dospijeca tražbine. Odredbom čl. 31. st. 2. ZOO-a propisano je da se na iznos neisplaćenih kamata mogu zahtijevati zatezne kamate samo od dana kad je sudu podnesen zahtjev za njihovu isplatu. Kamate su, dakle, akcesorna tražbina u odnosu prema glavnoj tražbini i tek nakon što dužnik plati glavnicu, ako nije platio i zatezne kamate, one se osamostaljuju i dopušteno ih je potraživati neobračunate u relativnom iznosu na plaćenu glavnicu za razdoblje od dospijeca pa do isplate ili pak obračunate u apsolutnom iznosu za određeno razdoblje.

Slijedom toga, tužitelj je sukladno citiranim odredbama čl. 29. st. 1. i čl. 31. st. 2. ZOO-a imao pravo zatražiti od tuženika plaćanje uglavničenih kamata u apsolutnom iznosu i procesnih kamata od dana podnošenja zahtjeva za njihovu isplatu, ali ne kako je to učinio u zahtjevu iz prijedloga za ovrhu, tražeći isplatu iznosa od 923,90 kn, koji iznos predstavlja obračunate kamate od dospijeca računa do njihovih plaćanja, s procesnom kamatom na navedeni iznos tekućom od dana 22. studenoga 2010.g. do isplate.

Kako zatezne kamate na iznos od 923,90 kn tekuće od 22. studenog 2010.g. do isplate po navedenoj stopi, čiju isplatu potražuje tužitelj, predstavljaju procesne kamate, to je platni nalog iz rješenja o ovrsi u navedenom dijelu primjenom odredbe čl. 451. st. 3. ZPP-a valjalo ukinuti i o navedenom dijelu tužbenog zahtjeva, koji je sud utvrdio neosnovanim, odlučiti kao u toč. II. izreke presude.

Slijedom navedenog sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan u dijelu kojim se nalaže tuženiku da plati tužitelju zatezne kamate na iznos od 923,90 kn tekuće od 05. ožujka 2012.g. d. isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, pa je o tom dijelu tužbenog zahtjeva odlučeno kao u toč. I izreke presude.

U odnosu na stopu procesne kamate također valjalo je primijeniti odredbe ZOO-a. S obzirom da se u konkretnom slučaju sukladno odredbi čl. 14. st. 2. ZOO-a radi o trgovačkom ugovoru, to se primjenom čl. 29. st. 2. ZOO-a stopa zateznih kamata na odnose iz trgovačkih ugovora određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena.

U odnosu na ovršni trošak određen rješenjem o ovrši javnog bilježnika, predmetni platni nalog održan je na snazi odnosno ukinut uzimajući u obzir troškove koji su bili potrebni za vođenje postupka sukladno čl. 155. st. 1. ZPP-a.

Tužitelju ne pripada pravo na naknadu troškova javnobilježničkog postupka s osnove troška dostave rješenja o ovrši u iznosu od 37,50 kn, te troška izdavanja potvrde ovršnosti u iznosu od 37,50 kn. To stoga što je trošak dostave uračunat u iznos javnobilježničke nagrade (čl. 6. st. 1. Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku, „Narodne novine“ broj 151/05) koja je tužitelju priznata, dok ostali navedeni troškovi tužitelju nisu niti nastali, jer je povodom tuženikovog prigovora protiv javnobilježničkog rješenja o ovrši postupak u ovoj pravnoj stvari nastavljen po pravilima parničnog postupka, pa javnobilježničko rješenje o ovrši nije niti postalo pravomoćno i ovršno. Stoga ti troškovi ne predstavljaju izdatke učinjene u tijeku ili u povodu ovog postupka u smislu odredbe čl. 151. ZPP-a, pa neosnovano tužitelj zahtijeva naknadu troška javnobilježničkog ovršnog postupka u ukupnom iznosu od 75,00 kn. Stoga je odlučeno kao u toč. I izreke presude.

Odluka o troškovima postupka iz toč. III izreke presude temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. 155. ZPP-a. Tužitelju je priznat trošak zastupanja po odvjetniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne Novine“, broj 142/12; dalje: OT), i to: za zastupanje na ročištima 11. ožujka 2014. i 22. travnja 2014.g, svako u iznosu od 250,00 kn (Tbr. 9/1 OT) i za pristup na ročište za objavu presude u iznosu od 125,00 kn (Tbr. 9/3 OT), sve uvećano za 25% PDV-a što iznosi 468,75 kn, kao i trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 300,00 kn (čl. 20. st. 2. Tar.br.2. t.1. Zakona o sudskim pristojbama – „Narodne Novine“, broj 26/03, 125/11). Dakle, tužitelju je priznat ukupan parnični trošak u iznosu od 2.643,75 kn.

U Zagrebu 22. svibnja 2014. godine

SUDAC

komina Markovinović, v.r.

Za točnost opravka:
Marina Gojić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 8 dana po primitku ove presude, a ulaže se putem ovog Suda u 3 primjerka i to: 2 primjerka za sud i po 1 za svaku protivnu stranku.

U postupku u sporovima male vrijednosti presuda se može pobijati samo zbog apsolutno bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t.1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogreške primjene materijalnog prava (čl. 467. st. 1. ZPP-a).

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Zagrebu

KLAUZULA PRAVOMOĆNOSTI

Oznaka odluke: Povrv-7562/2012-5
Vrsta odluke: Presuda
Donositelj: Romina Markovinović
Datum pravomoćnosti: 04.06.2014.
Datum ovršnosti: 04.06.2014.
Napomena pravomoćnosti:

